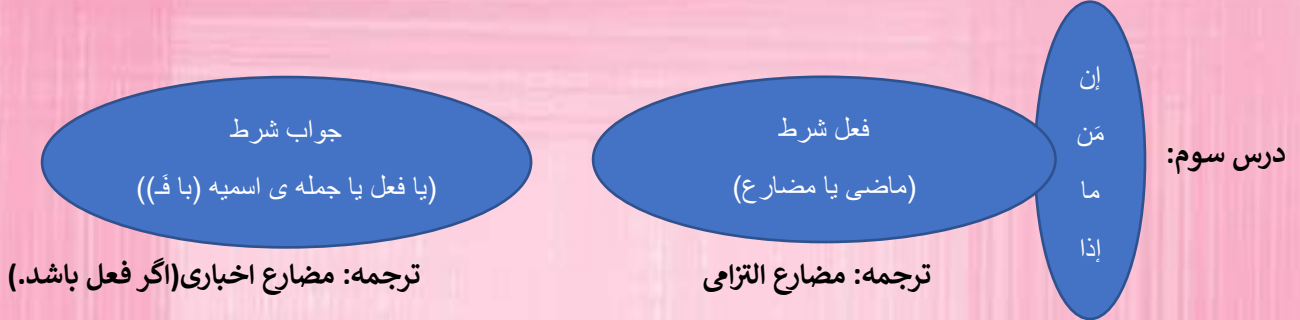

اسم مبالغه : فَعَال و فَعَالَة
 اسم تفضیل : أَفْعَل و فُعَلَى (جمع: أَفَاعِل)
 اسم مکان: مَفْعَل و مَفْعِل و مَفْعَلَة (جمع: مَفَاعِل)

«باسمه تعالی»
 بروزن مفعول
 اسم مفعول
 مُ - يَ ا م ا

درس اول و دوم:
 بروزن فاعِل
 اسم فاعل
 مُ - يَ ا م ي

ادوات شرط

درس چهارم (۱): معرفه
 یا اسم خاص (عَلَم)
 نکره ← معمولاً با تنوین (ترجمه: یک، ی، یک.. ی)
 یا بال (مُعَرَّف بِال)

درس پنجم: ۱. اگر بعد از اسم نکره، فعل بیاید در ترجمه "که"

ماضی + ماضی فعل دوم ← یا ماضی ساده یا ماضی بعید
 مضارع + مضارع فعل دوم ← یا مضارع اخباری یا مضارع التزامی

۲. ماضی + مضارع فعل دوم ← ماضی استمراری

نُن + مضارع در ترجمه مستقبل منفی

درس چهارم: (۲)
 آن
 گی
 لِ
 لگی
 حتی
 + مضارع در ترجمه مضارع التزامی

یا فتحه
 آخر فعل:
 یا حذف نون (به جز جمع مؤنث)

لِ + مضارع در ترجمه مضارع التزامی مثبت "باید"
 (فقط با اول شخص و سوم شخص می آید.)

درس ششم:
 لم + مضارع در ترجمه ماضی ساده ی منفی

یا ساکن
 آخر فعل:
 یا حذف نون (به جز جمع مؤنث)

لا ی نهی
 با دوم شخص : نهی فارسی
 با اول شخص : "نباید"
 با سوم شخص : "نباید"

صَارَ ، یَصْدِرُ
 أَصْبَحَ ، یُصْبِحُ
 شد(می شود)، گشت، گردید(می گردد)

درس هفتم:
 کان یَکُونُ کُن
 بود می باشد باش
 لیس نیست

**مهم: کان لِ: داشت لیس لِ: ندارد
 کان + ماضی در ترجمه ماضی بعید (خود کان ترجمه نمی شود).
 کان + مضارع در ترجمه ماضی استمراری (خود کان ترجمه نمی شود).
 اسمش: مرفوع
 خورش: منصوب
 کان الله عالماً.
 حقیقتاً